

כ"ח באדר תש"ף
24 במרץ 2020
תיק מס' 79025

פסק דין

לבין
הנתבעים

בעניין שבין
התובעים

א. עובדות מוסכמות

הצדדים שלפנינו הם משכיר ושוכר: **הנתבעים** שכרו את דירתם של **התובעים** אשר ביישוב פלוני (להלן "הדירה"). הצדדים חתמו על חוזה שכירות (להלן "החוזה"). הנתבעים התגוררו בדירה במשך כשנתיים בין התאריכים כ"ה סיון תשע"ו 1.7.16 ליי"ט אב תשע"ח 31.7.18. לדירה נגרמה נזק. התובעים פרעו את צ'ק הביטחון אשר הופקד בידם. ביום י"א אייר תשע"ט חתמו הצדדים על הסכם בורות והתקיים דיון בבית הדין שבעפרה. סך הנזק הנתבע: 37,017 ₪.

בתאריך כ"ט בטבת תש"ף נערך סיור ע"י שנים מחברי בית הדין (בנוכחות התובע והנתבע), על מנת לעמוד על מהות הנזקים שנגרמו לדירה. **לשם הנוחות נדון בכל טענה בנפרד, בסדר הבא: טענות התובעים; תגובת הנתבעים; הכרעת בית הדין על כל טענה וטענה.**

ב. נזק לדלתות

התובעים טוענים כי הנתבעים עקרו דלת ממקומה וכתוצאה מכך נשברה ההלבשה של המשקוף. כמו כן, לכל דלתות הבית נגרמו שריטות עמוקות, שלא נגרמו עקב שימוש רגיל בנכס. עלות 4 דלתות פנים בסך 1600 ש"ח * 4 = 6,400 ₪.

הנתבעים מודים כי הדלת עם המשקוף ניזוקה בגללם. לדבריהם הדלת נעקרה עקב מריבה של בני הבית (עמ' 2 שורה 18 בפרוטוקול), אך איש מקצוע אמר להם שהמשקוף לא היה בנוי כשורה. הנתבעים מודים שצריכים להחליף דלת אחת. אולם לטענתם אין צורך בהחלפת הדלת וניתן לתקן ע"י סתימת חורים. לטענת הנתבעים דברים אלו הוצעו על ידי אנשי מקצוע.

דיון:

עמוד 1 מתוך 10

באופן עקרוני הודאתו של אדם מחייבת אותו, ולכן כשהנתבע מודה שהתביעה נכונה הרי שמתקבלת עמדת התובע. בנדון שלפנינו הנתבעים הודו שנגרם נזק כלשהו, אך טענו שלא מדובר בנזק בסדר גודל בו נקבו התובעים. בסיור שנערך ע"י חברי בית הדין התברר שהנזק שנגרם לדלתות אינו חורג באופן משמעותי משימוש סביר בדירה, למעט דלת חדר השינה שתוקנה ע"י איש מקצוע, ועדיין הנזק למשקוף ניכר לעין. יודגש שהסיור נערך לאחר שאיש מקצוע מטעם התובעים תיקן את הדלתות. בשל כך בית הדין דוחה את בקשת התובעים לפצותם על החלפת כל הדלתות. אלא רק פיצוי על תיקון הדלתות, בתוספת 400 ₪ עבור ירידת ערך בגלל הנזק שנוטר.

מסקנה: עמדת התובעים מתקבלת חלקית. בנוסף לעלות התיקון ששילמו התובעים, על הנתבעים לשלם לתובעים 400 ₪ על נזקים שנוטרו. לגבי עלות תיקון הדלתות שכבר בוצע ע"י התובעים, עיין לקמן בסעיף ה.

ג. ידיות הדלתות

ידיות הדלתות נעקרו ממקומן, וחלק מהידיות נעלמו. מדובר ב4 דלתות פנים, שכוללות 2 דלתות רגילות ו21 דלתות של חדרי שירותים. ידיות דלתות בעלות 400 ₪. הנתבעים מודים שהם צריכים להחליף את הידיות (עמ' 2 שורה 34 לפרוטוקול).

דיון:

כאמור בסעיף הקודם, שכשהנתבע מודה לטענת התובע – מתקבלת עמדת התובע. אולם, התובעים הביאו בעל מקצוע שתיקן את הדלתות, ועשה עבודות טיח וצבע. במסגרת זו, הוחזרו הידיות למקומם. התובעים טען שגם לאחר התיקון הידיות לא חזרו למצב תקין לגמרי. בסיור שנערך ע"י בית הדין קשה היה לאמוד מהו הנזק שנוטר, אם בכלל נותר נזק כזה. בתורת פשרה, בית הדין מזכה את התובעים ב – 100 ₪ על סעיף זה.

מסקנה: הנתבעים יפצו את התובעים ב – 100 ₪ על הנזק לידידות.

ד. בלטות

טענה נוספת של התובעים היא שלריצוף בדירה נגרם נזק בכך שהרצפה הוכתמה קשות, וניסיונותיהם לנקות את הריצוף לא הועילו. כעת יש צורך בהחלפת הרצפות. הסעד שהתובעים מבקשים הוא עלות החלפת הריצוף (6,500 ₪), הובלה (700 ₪) ועבודה (4000 ₪) סה"כ 11,200 ₪. התובעים צירפו תמונות שבהן לטענתם הנזק ניכר. הנתבעים טענו שהם אינם יודעים אם הריצוף היה מוכתם בכניסתם לדירה.

עמוד 2 מתוך 10

דיון:

התובעים טוענים בצורה ברורה כי הריצוף היה נקי מכתמים לפני שהנתבעים נכנסו לדירה, והנתבעים הגיבו שהם אינם יודעים אם הבלטות היו נקיות שעה שנכנסו לדירה. אם כן לפנינו טענת ברי מצד התובעים ותגובת שמא מצדם של הנתבעים ויש "חזקת חיוב", כלומר, הנתבעים קיבלו דירה והיו צריכים להחזירה לתובעים, במקרים כגון אלו מובא בשולחן ערוך חושן משפט הלכות פקדון סימן רצח סעיף א -

כל שומר שנתחייב לשלם ואמר: איני יודע כמה דמים אני חייב לשלם, והבעלים אומרים: אנו יודעים כך וכך היה שווה, כגון שהפקיד אצלו כיס מלא זהובים ופשע בו, הבעלים אומרים: ק"ק דינרים היו, והשומר אומר: ודאי שהיו בו דינרים אבל איני יודע כמה היו, נמצא זה כטוען ק"ק ומודה לו במקצת ואמר: השאר איני יודע, שהוא מחויב שבועה ואינו יכול לישבע, ומשלם. ולפיכך הבעלים יטלו בלא שבועה, והוא שיטענו דבר שהם אמודים בו.

כלומר, כאשר שומר אינו יודע אם חל נזק לנכס שנמסר לשמירתו, חל עליו חיוב שבועה ("שבועת מודה במקצת"), וכיון שהוא אינו יכול להישבע – חייב לשלם (דין זה נאמר לגבי מטלטלין, ואילו לגבי מקרקעין אין חיוב בשבועה. אולם בנדון שלפנינו בסעיף 13 בחוזה הנתבעים קיבלו על עצמם חיובי שומרי-מטלטלין על הדירה, והתחייבות זו מועילה. (שו"ע חו"מ סי' סו סעי' מ).

מהאמור לעיל עולה שהנתבעים חייבים בנזק שנגרם לריצוף.

בסיור שנערך בדירה על ידי בית הדין התברר כי הנזק שנגרם לריצוף התנקה במשך הזמן. אין סימני הכתמה על הריצוף, למעט העובדה שהבלטות שהוכתמו איבדו את הברק שלהם באופן חלקי. הדירה בה אנו עוסקים היא יחידת דיור שהושכרה בשנים האחרונות לדיירים שונים, וגם מכאן והלאה עומדת להשכרה. ברי לבית הדין כי אדם שהיה נגרם לו נזק כזה בדירה שעומדת להשכרה לא היה מחליף את כל הריצוף בעקבות נזק שכזה.

במקרה של נזקים שאין רגילים לתקנם אין בודקים את עלות התיקון, אלא בודקים את ירידת הערך של הנכס הניזוק (חזון איש בבא קמא סימן ו' אות ג'). ומכאן שהפיצוי לתובעים אינו תיקון הנזק (החלפת הריצוף), אלא שיפוי על ירידת הערך שנגרם לדירה כתוצאה מעמעום הברק של הריצוף. ירידת הערך של יחידת דיור כתוצאה מנזק כזה היא מינורית ביחס לשווי הבית כולו. כיון שלהבנת בית הדין עלות הבאת שמאי לאמוד את ירידת הערך תהיה יקרה יותר מאשר ירידת הערך עצמה, בית הדין נמנע מלהביא שמאי לבירור ירידת הערך של הדירה. במסגרת כוחו של בית הדין לדון בין לדין בין לפשרה, בית הדין קובע פיצוי של 1,000 ₪ על נזק זה.

עמוד 3 מתוך 10

מסקנה: בית הדין מקבל את טענת התובעים באופן חלקי, והנתבעים יפצו את התובעים בסכום של 1000 ₪.

ה. צבע וטיח

לטענת התובעים נגרמו נזקי צבע וטיח מרובים, והצביעה עלתה 5,499 ₪. התובעים הגישו קבלה על סך זה מתאריך 9.08.18. הנתבעים מודים שלא צבעו ושצריכים לשלם על כך, אבל לטענתם המחיר שהתובעים מבקשים מופרז. הנתבעים לא הגישו הצעת מחיר שתתמוך בעמדתם.

דיון:

להבנתנו, המחיר שהתובעים מבקשים הנו בגדר הסביר, במיוחד שהמחיר כולל את עלות תיקון הדלתות והמשקופים. בנוסף, התובעים הגישו קבלה על התיקון שנעשה על ידי בעל מקצוע מטעמם.

מסקנה: על הנתבעים לפצות את התובעים ב 5,499 ₪ עבור צביעה, טיח ועלות תיקון הדלתות והמשקופים.

ו. רשתות החלונות, חומרי ניקיון, בתי מנורה ונורות

התובעים טענו כי בתום תקופת השכירות הרשתות שעל חלונות הדירה היו קרועות, המנורות היו מנותצות ובתי המנורות ניזוקו. והוצרכו החלפה על ידי חשמלאי מוסמך. כמו כן הייתה עלות לחומרי ניקיון. הסעד המבוקש לנזקים הללו היא סכום של 400 ₪. כמו כן דורשים שכר של חשמלאי שתיקן את בתי המנורה בסכום של 500 ₪, וכן תיקון של שלט למזגן. הנתבעים הודו שהם קרעו שתי רשתות. לגבי בתי המנורה הנתבעים הכחישו את טענת התובעים כיון שלטענתם בתי המנורה פעלו. לגבי חלק מבתי המנורה הנתבעים טענו שאינם זוכרים כיון שזה היה מזמן. לגבי השלט של המזגן השיבו הנתבעים כי לדעתם הבעיה היתה בסוללות של שהשלט, והם מוכנים לשלם על החלפת הסוללות.

דיון:

בנושא הרשתות הודו הנתבעים בחלק מטענת התובעים. על פי ההלכה מצב כזה נקרא "מודה במקצת", המחייב שבועה. בקרקעות בדרך כלל פטור, כי אין שבועה בקרקעות. אבל כאמור (סעיף ד' לפסק דין זה), בחוזה שעליו חתומים הצדדים, הסכימו הנתבעים לקבל על עצמם דין שומר על הדירה כמטלטלין. כלומר, שבמקרה כמו זו שלפנינו שהם הודו במקצת, הרי שהם חייבים שבועה.

עמוד 4 מתוך 10

בזמן הזה, נוהגים להתפשר במקום השבועה. במסגרת הפשרה, אנו מזכים את התובע על סעיף זה ב – 150 ₪.

חומרי ניקוי – אכן הוסכם שנדרש בדירה ניקיון יסודי – על כן אנו מזכים את התובע על סעיף זה 100 ₪.

בעניין השלט אין מקום לחייב את הנתבעים עבור סוללות חדשות לשלט, כיון שזהו דבר המוגדר כבלאי טבעי ששוכר פטור מלשלם עליו.

לגבי התביעה עבור בתי המנורה, הנתבע הכחיש או לחילופין לא זכר במדויק, במצב זה שתובע טוען ברי והנתבע, שיש לו דין שומר, אינו זוכר היה צריך הנתבע להישבע, וכיוון שאינו יכול להישבע, כיוון שאינו זוכר במדויק, הרי שהוא חייב לשלם.

בית הדין מחייב את הנתבעים 20 ₪ על 2 בתי נורה.

בענין החשמלאי – בית הדין מחייב את הנתבעים ב – 250 ₪ בגין ביקור חשמלאי. לא נראה סביר שבשביל החלפת בתי נורה, יהיה תשלום מעבר למחיר הביקור.

מסקנה:

עבור כלל הנזקים בסעיף זה, בית הדין מחייב את הנתבע ב – 520 ₪.

ז. מזוזה שנפסלה

לטענת התובעים אחת המזוזות שהיו בדירה הייתה מונחת על השיש כשהיא ספוגה מים. בבדיקת סופר סת"ם התברר שהמזוזה נפסלה והיה צורך בהחלפתה בעלות של 150 ₪. הנתבעים השיבו שייתכן שהמזוזה נפלה בזמן העברת הדירה. לדבריהם, במשך תקופת המגורים שלהם בדירה מדי פעם המזוזות נפלו, והם היו מדביקים אותן בדבק דו-צדדי (עמ' 3 שורה 18 לפרוטוקול). לדבריהם, הם לא קיבעו את המזוזות עם מסמרים, ע"פ בקשת התובעים.

הנתבעים הגישו הצעת מחיר שקבלו מהמשפץ עבור המזוזה – 150 ₪.

דיון:

כמבואר לעיל בסעיף ה', טענה זו – שאין הנתבעים מכחישים, מכוסה על ידי סעיף 13 שבחוזה. טענת הנתבעים לנפילת המזוזה בגלל אי אפשרות לקיבועה על ידי מסמרים נדחית גם על פי סעיף 13. הנתבעים אחראים על הדירה ואביזריה עד להשבתם למשכיר. בנוסף לדברי התובעים המזוזה נמצאה על השיש ספוגה במים, הנזק שנגרם למזוזה לא נגרם בהכרח מהנפילה שלה אלא משמירתה במקום לא בטוח. לכן, כיון שמזוזה אחת ניזוקה חייבים הנתבעים לפצות את התובעים.

עמוד 5 מתוך 10

הצעת המחיר שהוגשה מעורר תהיה, משום המשפץ איננו בעל מקצוע שעוסק בסת"ם באופן מובהק. לכן לדעת בית דין הסכום הנזכר אינו משקף את השווי של מזוזה רגילה מהסוג שעל הנתבעים להחזיר לתובעים. בית הדין מזכה את התובעים בסעיף זה סך 100 ₪, שזהו מחיר סביר לקניית מזוזה פשוטה.

מסקנה:

על הנתבעים לפצות את התובעים בסך 100 ₪ עבור החלפת המזוזה.

ח. ניקיון הדירה

לטענת התובעים הדירה הושארה מלוכלכת באופן בלתי סביר ובמצב מוזנח מאוד. בדירה הושאר זבל ולכלוך רב. הלכלוך כלל עיתונים, קרטונים, ארונות, מסכי מחשבים ושערות כלב בכל מקום בדירה בכמות רבה מאוד. הדירה נזקקה לעבודות ניקיון ופינוי שנמשכו שלושה ימים. הדירה הושארה כך למרות שהנתבעים התחייבו בחוזה להחזיר אותה נקייה מסודרת ומסודרת. ימי עבודה לצורך ניקיון ופינוי זבל הינם בשווי של 2000 ₪.

הנתבעים מודים כי הם חייבים לתובעים על ניקיון הדירה, אולם שוב טוענים הנתבעים כי המחיר שהתובעים דורשים הינו מופרז. הנתבעים אומרים כי הם סבורים שהניקיון אמור לעלות 1200 ₪. כמו כן, לטענת הנתבעים, הם באו לנקות את הדירה, אבל התובעים אמרו שצריכים רשות כדי להיכנס, ואז הנתבעים לא שמעו דבר מהתובעים, לכן לא ניקו.

דיון:

בחוזה סעיף 29-31 כתוב כך:

עם תום תקופת השכירות... יפנו השוכרים את הנכס ויותירו אותו פנוי מכל... רכוש שאינו שייך למשכירים.

השוכרים מתחייבים להחזיר את הנכס למשכירים במצב נקי ומסודר כפי שקבלו אותו... השוכרים מתחייבים לפצות את המשכירים על כל ההוצאות ו/או נזקים ו/או מניעת

ריווח אשר יגרמו למשכירים כתוצאה מכך.

הרי שהשוכרים התחייבו להחזיר את הדירה מסודרת ונקיה ואין הנתבעים מכחישים חיובם זה, אלא שסבורים שהתמחור אינו נכון. כפי שמשמע מהקטע בחוזה שזה עכשיו הובא, שהנתבעים מקבלים על עצמם לפצות את המשכירים על נזקים בגלל אי ניקיון וכדו', הרי שחובה זו מוטלת עליהם – ללא יחס למחיר כזה או אחר למחיר הרגיל בשוק. כיון שהתובעים עצמם הם אלו שניקו וסידרו את הדירה במקום הנתבעים אין מקום לטענות הנתבעים.

עמוד 6 מתוך 10

כדי לפצות את התובעים ביקש בית הדין לראות תלושי משכורת של התובעים. התובע שלח תלוש משכורת שהברוטו הוא 12,642.48 והנטו הוא 11,030.72 הנטו לתשלום הוא 10,863.49 לפי חישוב ממוצע של חודש עם 22 ימי עבודה, שכרו של התובע ליום הוא 494 ₪. התובע טוען שהוא ניקה את הדירה במשך שלושה ימים, ועבור כך הוא דרש 2,000 ₪ דהיינו 666 ₪ ליום. אף שסכום זה גבוהה משווי יום עבודה רגיל של התובע, בית הדין מקבל את טענתו באופן חלקי. שכן מדובר בעבודה פיזית קשה יותר ממה שהוא רגיל לעבוד בה והוא זכאי לתוספת שכר על כך. בנוסף מדובר בעבודה פחות מכובדת מעבודתו הקבועה, לכן התובעים יקבל 600 ₪ ליום עבור כל אחד משלושת ימי הנקינות, כלומר סך של 1800 ₪.

מסקנה:

הנתבעים חייבים לשלם לתובעים 1,800 ₪ עבור נקיין הדירה

ט. מניעת שוכרים פוטנציאליים

בנוסף להנ"ל טוענים התובעים כי נגרם להם נזק תדמיתי לטווח ארוך, וכי לא הצליחו להשכיר את הדירה לתקופה של ארבעה חודשים. לטענתם הסיבות לכך הן: מן הדירה עלה ריח רע שהפריעה לשוכרים פוטנציאליים להגיע אובייקטיביים לדירה. אנשים שחשבו לשכור את הדירה יצאו ממנה במהירות. הדבר גם גרם להוצאת שם רע לנכס עצמו לטווח רחוק. בשיחה עם מספר מבקרים שהתעניינו בהשכרת הנכס (חלק מהשיחות הוקלטו ונשמעו ע"י בית הדין), נטען שוב ושוב כי עדיף היה למנוע משוכרים להגיע עד שיערך טיפול יסודי בכל המישורים. החל בריח הרע, המשך בפינוי וניקוי, וכלה בשיפוץ יסודי. התובעים הגישו לוח מאתר מכירות, לפיו הם פרסמו את הדירה ב- 02.05.2018. וכן הגישו העתק חוזה שנכרת בינם לבין שוכרים חדשים בתאריך: 01.12.2018. על כן דורשים ארבעה חודשי שכירות. הסעד הנדרש הוא חודשי השכירות שבהם הנכס היה ריק (מתחילת אוגוסט ועד תחילת דצמבר) עקב הוצאת שם רע לנכס ומצב הנכס $4 * 2200 = 8800$ ₪. הנתבעים השיבו כי הסיבה שהדירה עמדה ריקה איננה כתוצאה ממעשיהם, אלא מכך שהתובעים לא חידשו חוזה איתם ללא הסבר (עמ' 4 שורה 1 לפרוטוקול). אי לכך לא באו שוכרים חדשים, ולכן פטורים הנתבעים – לדעתם – מתביעה זו.

עמוד 7 מתוך 10

בנוסף לסעד האמור דורשים התובעים חובות מס שונים, שהצטברו במשך החודשים שהדירה עמדה ריקה, ושהתובעים נאצלו לשאת בהם. לדעת התובעים, הנתבעים חייבים בתשלומים, כיון שהנתבעים גרמו לכך שלא יכנסו שוכרים חדשים. להלן פירוט התביעה:

1. ארנונה $4 \times 292 = 1168$ ₪.

2. מיסי יישוב $4 \times 290 = 1160$ ₪.

3. שמירה $4 \times 135 = 540$ ₪.

דיון:

בסעיף 31 שבחוזה כתוב:

לא פינו השוכרים את הנכס... השוכרים מתחייבים לפצות את המשכירים על ההוצאות,
ו/או הנזקים ו/או מניעת רווח אשר יגרמו למשכירים כתוצאה מכך...

חובת ההוכחה על משך הזמן שהדירה לא הושכרה כתוצאה ממחדלי הנתבעים מוטלת על התובעים.

מחדלי הנתבעים מתבטאים בשני מישורים, א' - פינוי הנכס באיחור בניגוד לחוזה, ב' - החזרת הנכס לתובעים באופן שעומד בניגוד לקביעה בחוזה בסעיפים 29-30:

השוכרים מתחייבים להחזיר את הנכס למשכירים במצב נקי, מסודר וצבוע בלבן.

בסעיף זה ישנה התייחסות לשלושה היבטים, נקיון, סדר וצביעה, אף אחד מהם לא התקיים. כתוצאה מזה התובעים נאלצו לטרוח ולטפל בדירה עד שהעמידו אותה במצב ראוי להשכרה. וכיון שהדירה לא היתה ראויה למגורים ולכן לא היתה ראויה להשכרה חייבים הנתבעים לשלם הן דמי השכירות של חודש אוגוסט למנינם והן על שאר החיובים שחלים על הדירה.

אבל לגבי התביעה לחודשים הנוספים, כיון שהדירה היתה במצב ראוי למגורים ב-9 לאוגוסט (כפי הנראה מהקבלה שהוגשה מבעל מלאכה) שזו תקופה של שלושה שבועות לפני תחילת מסגרות החינוך, ובדרך כלל ישנם עדיין שוכרים פוטנציאליים. לכן אין לחייב את הנתבעים על חדשים אלו, כיון שההוכחות לכך שהתובעים לא הצליחו להשכיר בגלל הנתבעים – ולא מסיבות אחרות (למשל: היצע גדול וביקוש נמוך, וכדומה) אינן חותכות דיין, (ההקלטות של השוכרים הפוטנציאליים הוקלטו שעה שהנתבעים גרו במושכר, וזכותם היתה להשתמש במושכר למטרת מגורים, ולכן אינן מהוות ראיה לתקופה שלאחר מכן) וכלל גדול בדין: "המוציא מחברו עליו הראיה".

מסקנה: הנתבעים ישלמו סכום של ₪2,917 בגין שכירות ומיסים המוטלים על הדירה

עבור חודש בה הדירה לא היתה מושכרת.

י. פיצוי על דחיית דיון

התובעים תבעו הוצאות משפט בגין דיון שהתבטל ובכך הפסידו חצי יום עבודה. כיון שבמועד שנקבע לדיון, הנתבעים לא הופיעו ללא שנתנו התראה מספיק מוקדמת. הנתבעים השיבו כי לא ראו את הדוא"ל שנשלח אליהם ממזכירות בית הדין, ולא ידעו על קיום הדיון.

דיון:

מבירור עם מזכירות בית הדין עלה, כי למרות מאמצים מרובים של מזכירות בית הדין ליצור קשר עם הנתבעים, הם (הנתבעים) מעולם לא אישרו את קביעת הדיון באותו יום. אין מידע בידי בית הדין המעיד על כך שהנתבעים ידעו על יום הדיון בתאריך הנזכר ונמנעו מלהתייצב בכוונת זדון. לכן בקשה זו של התובעים נדחת.

מסקנה: בקשת התובעים נדחת.

יא. צ'ק ביטחון

התובעים פרעו צ'ק ביטחון על סך 1,500 ₪ - סכום זה יקוזז מהסכום אותו חייבים הנתבעים לשלם.

יב. הוצאות

כמקובל בבית הדין כאשר הצדדים נהגו בהגינות בניהול הדיון, האגרה מתחלקת בין הצדדים. אגרת בית הדין בסך 500 ₪ שולם ע"י התובעים, לכן על הנתבעים לשלם לתובעים החזר אגרה בסך 250 ₪.

יג. סיכום

להלן סיכום חיובי הנתבעים:

1. 400 ₪ עבור ירידת ערך הדלתות
2. 100 ₪ עבור נזק שנגרם לידיות
3. 1,000 ₪ עבור ירידת ערך הדירה כתוצאה מנזק למרצפות
4. 5,499 ₪ עבור תיקוני צבע, טיח ותיקון דלתות
5. 100 ₪ עבור המזוזה.
6. 1,800 ₪ עבור ניקיון ופיצוי פסולת מהדירה
7. 520 ₪ עבור תיקון הרשתות ובתי מנורה וחומרי ניקוי.

עמוד 9 מתוך 10

8. 2,200 ₪ עבור חודש שכירות הראשון בו לא ניתן היה להשכיר את הדירה

9. 717 ₪ עבור מיסי ישוב, שמירה וארנונה בחודש הראשון בו לא ניתן היה להשכיר את הדירה

10. 250 ₪ עבור החזר אגרת בית הדין סה"כ -12,766 ש"ח

מתשלומים אלו יש לקזז 1,500 ₪ שהתובעים כבר גבו ע"י שיק הביטחון. סה"כ לתשלום 11,086 ₪

י.ד. החלטות

1. הנתבעים ישלמו לתובעים סך של 11,086 ₪ תוך 35 יום מהמועד הנקוב על גבי פסק דין זה.
2. ניתן לערער על פסק דין זה תוך 30 יום מיום הוצאתו לצדדים בדוא"ל.

פסק הדין ניתן ביום כח אדר תשף (24.03.2020)
בזאת באנו על החתום

הרב דניאל לונצר

הרב חיים בלוך, אב"ד

הרב שמעון ב. הלוי גרבוז